

Om værket

Jeg søger støtte til et nyt større værk, STRÅLER FRA HALV SOL, til min soludstilling på Udstillingsstedet Sydhavn Station i Kbh. med fernisering fredag d. 13. sep. kl. 17-21. Udstillingen kører til 13. oktober og holder åbent torsdag - søndag kl. 13 – 17. Senere på året, d. 7. december – 12. januar 2025 viser jeg det i en anden udgave på Den Frie Udstillingsbygning med Kunstnersammenslutningen Decembristerne.

STRÅLER FRA HALV SOL bliver et gulvmaleri udført i tempera-maling på ca. 260 stave af træ fra et vandskadet kasseret gulv fra min stue, se skitse. De 260 motiver skal ligge på gulvet og tilsammen danne strålerne ud fra konturen af en halv sol, en solnedgang eller solopgang. De breder sig over et stort areal og er lagt, så man kan forestille sig, at de kunne fortsætte. Solen er et symbol på et centrum, hvorfra alt liv udspringer. Men i værket er solen fraværende. Det tomrum, hvor solen skulle være, kan læses som et billede på et meningstab, et fravær af det væsentlige, det livgivende. Strålerne markerer og stråler ud fra et tomrum.

Om min praksis

Min praksis tager afsæt i en malerisk bearbejdning af materiale, som er kasseret eller tabt, se værkdokumentation. Det kan have ligget ude og taget aftryk efter vejret eller have spor fra tilværelsens levede liv og forfald. Ud over at arbejde med maleri tegner jeg også. Tilfældighed, sanselighed og forbundethed til hverdagen er min måde at komme i gang med et værk på. Det begynder med et fund af noget efterladt. Disse efterladenskaber fra gader og landskaber er gennem årene blevet til konkrete værker i en flerstrengt praksis i medier som readymade, tekstværker, print af indscanninger på både papir og glas, relief, collage, og i de seneste år, underlag til maleri. De fundne underlag er ophørt med at have en funktion i verden og værdi hos andre. De er koblet af og har ikke længere en plads i den samhörighed, som vores samfund er bygget op omkring. De kan ses som et billede på et eksistentielt meningstab uden fremdrift og liv. Dette menneskelige aspekt tilfører en skrøbelighed og anspore mig, gennem kunsten, til at gøre modstand. Disse to tilstande forsøger jeg at tage med over i den videre proces på mit atelier. I stedet for et planlagt motiv, lader jeg det stå åbent, hvordan værket skal ende op. Jeg benytter jeg mig af det potentiale pladen har i forvejen, som spor og fejl i overfladens begyndende forgængelighed. Det er en søgende, intuitiv proces, måske bedst sammenlignelig med jazz. Maleriet bliver modelleret frem efterhånden, som løst komponerede billeder med mange forskellige elementer, der aldrig helt forbindes. Det tager nogle steder form af en slags landskab eller rumlige opbygninger. I andre malerier kunne motivet minde om ansigter og kroppe, men de er udviskede og mangelfulde, som hvis man ser syner. Malerierne minder om noget surrealistisk og konstruktivistisk. Noget er ved at samle sig, for så at opløses igen. Den manglende helhed tvinger hele tiden skift frem mellem de forskellige verdener. Ligesom i Avantgarden og hos Cobra-malerne må man indlade sig på ulogiske overgange. Værkerne ligger op til at investere sine sanser, åbne sin perception og associerer. At få skabt forbindelse mellem noget svagt genkendeligt og ens fantasi, som ved det psykologiske fænomen pareidolia. Det er min erfaring at mange besøgende er nysgerrige og stimuleres af billederne, så de helt af sig selv begynder at fortælle hvad de ser i dem. Det er en god åbning til at snakke om værkerne og generelt om kunst og hvad den kan.